

samme udstrækning som retningslinjerne for den ønskede standard udvikles, skabes der mulighed for begrænsning af individuel projektering og dermed en større mulighed for serieproduktion af bygningskomponenter og for masseproduktion af artikler til byggeriet.

Herefter indstiller et *flertal* af udvalget (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse*.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) kan fuldt ud tiltræde den i lovforslagets § 1 anførte målsætning for statens byggevirksomhed, men savner i de efterfølgende bestemmelser garantier for, at denne målsætning faktisk vil blive opfyldt.

Ud fra mindretallets synspunkt om, at statens byggevirksomhed kun gennemgribende kan effektiviseres, billiggøres og forbedres ved at blive planlagt og gennemført som én sammenhængende virksomhed, må mindretallet anse det for principielt forkert, at virksomheden spaltes op i de respektive fagministerier, og at koordineringen derefter må søges tilvejebragt alene ved generelle regler fra boligministeriet eller ved rådgivning fra det i § 7 omhandlede koordineringsudvalg.

Det må anses for tvivlsomt, om der her ved kan tilvejebringes samordning af de byggerier, som udfylder stort set samme behov, men som nu med overflødige bekostninger forestås af forskellige ministerier eller institutioner. Det må ligeledes forudses, at planlægning og kontinuerlig byggevirksomhed vanskeliggøres af opspaltningen, og at det offentlige ikke med tilstrækkelig økonomisk kraft vil kunne udnytte sin stilling som landets største bygherre til gavn både for den offentlige anlægsvirksomhed og dansk byggeindustri.

Styrelsernes selvstændige ansvar og indflydelse vil efter mindretallets opfattelse være tilstrækkeligt sikret ved udfyldelse af rollen som aftager af de pågældende bygge-

rier fra et centralt direktorat, der i sine konkrete tilbud indarbejder de planlæggende kvalitetsforbedrende og besparende foranstaltninger, som lovforslagets § 1 tager sigte på.

Mindretallet stiller derfor nedenstående ændringsforslag.

Ændringsforslag.

Af et *mindretal* (Lysholt Hansen, Poul Dalsager, Helge Nielsen, Kampmann, Peter Nielsen, Ivar Nørgaard og Ømann):

Til §§ 2-8.

Paragrafferne udgår, og i stedet indsættes:

„§ 2. Til varetagelse af statens samlede byggevirksomhed i overensstemmelse med målsætningerne i § 1 oprettes under boligministeriet et statens bygningsdirektorat.

Stk. 2. Til direktoratet knyttes statens byggeforskningsinstitut som rådgivende og forskningsmæssigt organ.

Stk. 3. Direktoratet forestår tilsyn med og vedligeholdelse af statens bygninger.

§ 3. Boligministeren fastsætter de nærmere regler for direktoratets og byggeforskningsinstitutets virksomhed.

§ 4. Boligministeren kan bestemme, at byggerier og anlæg, der helt eller delvis finansieres ved tilskud fra staten, skal varetages af statens bygningsdirektorat. Det samme gælder bygninger til brug for institutioner, hvis drift helt eller delvis betales af staten.

§ 5. De af bygningsdirektoratet udarbejdede bygningstyper og det i direktoratet og statens byggeforskningsinstitut opsamlede erfaringsmateriale skal stå til fri rådighed for kommunerne og det almennyttige boligbyggeri.“

Bemærkninger.

Der henvises til det i betænkningen anførte.

	Langkilde, næstformand.	Knud Bro.	Mads Eg Damgaard.	Hagen Hagensen.
	Lennart Larson.	Niels Andersen.	Johan Philipsen.	Dagmar Andreassen.
Amtøft.	Helge von Rosen, formand.	Lysholt Hansen.	Poul Dalsager.	Helge Nielsen.
	Kampmann.	Peter Nielsen.	Ivar Nørgaard.	Ømann.